

D. A. DE GRAAF

klodderaar niets overblijft. Men is zoo spoedig geneigd bij dezen schilder het meest de aandacht te vestigen op het „empâtement”, het er dik opleggen van de verf op het doek. Nu is een eerste bijzonderheid die met deze zienswijze in strijd is, het feit dat Monticelli zoo vaak op paneel geschilderd heeft. Het schilderen op paneel vereischt een vaste hand, een zekeren toets en verdraagt ook moeilijk overdadig empâteeren. Maar dat niet alleen. Op verschillende paneelen blijkt het hout op meer dan één plaats te voorschijn te komen, hetgeen niet op het verdwijnen der verf wijst, maar op de bewuste bedoeling van den schilder die de schoonheid van het hout in zijn kunst opneemt. Wij zien hier dus eenerzijds een weelde, een overdaad van materie en anderzijds een groote soberheid, een opofferen van de kunstmiddelen aan de natuur. Het is speciaal in deze derde periode dat men dit verschijnsel kan waarnemen.

A. Monticelli, De paarden van M. Artufel, Zomer 1880

